

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 283/09-129

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., S., a B. B., t. č. K., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ďalších bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Komárno v konaniach vedených pod sp. zn. 10 C 22/1997, 10 C 23/1997, 10 C 75/1988, Er 678/2001, Er 679/2001, Nc 1324/02 a D 1160/1987, postupom súdnej exekútorky JUDr. A. S., L., v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 270/2001 a Ex 271/2001, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 431/91 a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 327/02, ako aj postupom Okresnej prokuratúry Komárno, Krajskej prokuratúry v Nitre, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v bližšie neoznačených konaniach, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. a B. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júla 2009 doručená sťažnosť T. B., S. (ďalej len „sťažovateľ“), a B. B., t. č. K. (ďalej len „sťažovateľka“; spolu len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj ďalších bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 10 C 22/1997, 10 C 23/1997, 10 C 75/1988, Er 678/2001, Er 679/2001, Nc 1324/02 a D 1160/1987, postupom súdnej exekútorky JUDr. A. S., L., v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 270/2001 a Ex 271/2001 (ďalej aj „exekútorka“), postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 431/91 a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 327/02 (ďalej aj „krajské súdy“), ako aj postupom Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresná prokuratúra“), Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“), Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) v bližšie neoznačených konaniach.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľke ako povinnej je na základe návrhu oprávnenej V. B. vedené exekútorským úradom súdnej exekútorky JUDr. A. S. pod sp. zn. Ex 270/2001 a Ex 271/2001 exekučné konanie, ktoré je okresným súdom vedené pod sp. zn. Er 679/2001 (exekúcia je vedená na sumu 18 762 Sk a prísl.) a na základe návrhu oprávnenej A. B. exekučné konanie vedené exekútorkou pod sp. zn. Ex 270/2001 a Ex 271/2001, ktoré je okresným súdom vedené pod sp. zn. Er 678/2001 (exekúcia je vedená na sumu 18 762 Sk a prísl.). Exekučnými titulmi v označených exekučných konaniach sú rozhodnutia okresného súdu vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 22/1997, v ktorom na strane žalobkyne vystupovala V. B. a na strane žalovanej sťažovateľka, a v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 23/1997, v ktorom na strane žalobcu vystupoval Ing. A. B. a na strane žalovanej sťažovateľka. Exekúcia sa vykonáva zrážkami z dôchodku sťažovateľky. Sťažovateľ je toho názoru, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže nebol účastníkom niektorých z konaní, aj keď ním mal byť. Pokiaľ ide o sťažovateľku, *„Exekúcia sa zapocala v rozpore s par. 38 od. 2 Exek. Poriadku pretože*

v rozpore so znením tohoto zákona smerovala na škodu tej osoby (pre bezdovodne obohatenie iných), ktorá si dobrovoľne plnila v rámci svojho stavu, schopnosti a možnosti svoje záväzky ako dochodkyňa uložené sudom v uznesení D 1160/87 D not. 2/93 (na rozdiel od quasi oprávnených – vid p. c. 2)“. Sťažovatelia ďalej namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, najmä v exekučných konaniach, ako aj množstvo ďalších bližšie nešpecifikovaných práv v týchto konaniach. Sťažovatelia citujú množstvo judikátov najvyššieho súdu a poukazujú na viaceré ustanovenia rôznych zákonov, článkov ústavy, „*Všeobecnej deklarácie ľudských práv a Charty základných práv Únie*“.

Konania vedené na krajských súdoch (s výnimkou konaní sp. zn. 9 Co 431/91 a 8 Co 327/02), najvyššom súde, ministerstve spravodlivosti a okresnej prokuratúre, krajskej prokuratúre a generálnej prokuratúre sťažovatelia v sťažnosti bližšie nešpecifikujú. Len z príloh sťažnosti možno vyvodiť, že ide o tieto konania, resp. prípisy štátnych orgánov:

- prípisy ministerstva spravodlivosti č. 1825/91 z 30. januára 1991, č. 1825/91 z 1. februára 1991, č. 1825/91 z 12. marca 1991, č. 8722/01-511/399-C z 15. augusta 2001, č. 8722/01-511/399-C z 2. októbra 2001, č. 5329/03-52/326-O z 23. januára 2004 a č. 2646/04-52/91-E z 27. februára 2004,

- prípis najvyššieho súdu č. Spr 543/02 z 28. januára 2002,

- prípisy Krajského súdu v Nitre č. Spr 3040/04 z 26. marca 2004 a č. Spr 3040/04 z 12. mája 2004,

- prípisy generálnej prokuratúry sp. zn. VI/1 Pz 67/02 z 30. januára 2002, sp. zn. IV Gn 2876/01 zo 14. februára 2002, sp. zn. VI/1 Pz 67/02 z 1. marca 2002, sp. zn. IV Gn 2876/01 z 23. apríla 2002 a sp. zn. IV Gn 2876/01 zo 6. mája 2002,

- prípisy krajskej prokuratúry sp. zn. 2 Kn 2031/02 z 12. marca 2002, sp. zn. 2 Kn 2031/02 z 30. apríla 2002, sp. zn. 2 Kn 2031/02 z 21. júna 2002 a sp. zn. 2 Kn 2031/02 z 15. augusta 2002,

- prípis okresnej prokuratúry sp. zn. Pn 2054/02 zo 4. apríla 2002.

Súčasťou príloh sťažnosti sú aj prípisy okresného súdu č. Spr. 1512/02 z 2. júla 2002, č. Spr. 1629/02 z 19. decembra 2002 a rozhodnutie okresného súdu sp. zn. Nc 1324/02 z 1. júla 2002 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 8 Co 327/02 z 30. septembra

2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. novembra 2002.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti žiadajú sťažovatelia „*finacne odškodnenie sposobenej ujmy a porusenia prav vo vyske T. B... 1.400.000,- Sk, B. B... 8.550.000,- Sk*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

1. K namietanému porušeniu práv sťažovateľov postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 10 C 22/1997, sp. zn. 10 C 23/1997, sp. zn. 10 C 75/1998, sp. zn. Nc 1324/02, sp. zn. D 1160/1987 a sp. zn. Er 678/2001, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 431/91, postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 327/02 a prípismi ministerstva spravodlivosti, najvyššieho súdu, Krajského súdu v Nitre, generálnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a okresnej prokuratúry označenými v I. časti tohto uznesenia

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 22/1997 bolo právoplatne skončené 5. apríla 1997, konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 23/1997 bolo právoplatne skončené 7. apríla 1997 a konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. D 1160/1987 bolo právoplatne skončené 12. júla 1995. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 10 C 75/1988 z 5. februára 1991 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 431/91 z 28. novembra 1991 nadobudol právoplatnosť 5. marca 1992, z čoho zároveň vyplýva, že týmto dňom bolo právoplatne skončené aj konanie vedené Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 9 Co 431/91.

Ďalej ústavný súd zistil, že v exekučnej veci vedenej exekútkou pod sp. zn.

Ex 270/01 a Ex 271/01, ktorá je okresným súdom vedená pod sp. zn. Er 678/2001, okresný súd uznesením sp. zn. Er 678/2001 z 15. apríla 2003 nevyhovel námietkam sťažovateľky, pričom označené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24. apríla 2003. Uznesením sp. zn. Er 678/2001 z 1. apríla 2004 okresný súd zamietol návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. mája 2004. Dňa 23. apríla 2009 exekútorka zaslala okresnému súdu poverenie č. 5401 012694 s tým, že exekúcia sa skončila vymožením pohľadávky.

Pokiaľ ide o sťažovateľmi namietané porušenie ich práv prípismi krajského súdu, najvyššieho súdu, ministerstva spravodlivosti, okresnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry označenými v I. časti tohto uznesenia, ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia v sťažnosti bližšie nešpecifikovali konania, v rámci ktorých boli tieto prípisy vydané. Bez ohľadu na to možno uzavrieť, že doručením označených prípisov začala sťažovateľom plynúť lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Súčasťou príloh sťažnosti sú aj prípisy okresného súdu č. Spr. 1512/02 z 2. júla 2002, č. Spr. 1629/02 z 19. decembra 2002 a rozhodnutie okresného súdu sp. zn. Nc 1324/02 z 1. júla 2002 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 327/02 z 30. septembra 2002, ktoré nadobudli právoplatnosť 12. novembra 2002. Aj keď zo sťažnosti nie je zrejmé, či sťažovatelia napádajú aj tieto prípisy, resp. rozhodnutia, ústavný súd o nich rozhodol.

Z uvedených zistení ústavného súdu vyplýva, že všetky sťažovateľmi označené konania, ktoré prebiehali pred okresným súdom, krajskými súdmi, najvyšším súdom, ministerstvom spravodlivosti, okresnou prokuratúrou, krajskou prokuratúrou a generálnou prokuratúrou (s výnimkou exekučného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. Er 679/2001), boli právoplatne skončené v rokoch 1995 až 2004. V prípade exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. Er 678/2001 (u exekútorky vedenej pod sp. zn. Ex 270/01) bolo posledné uznesenie okresného súdu sp. zn. Er 678/2001 vydané 1. apríla 2004 a právoplatnosť nadobudlo 4. mája 2004. Navyše exekútorka 23. apríla 2009

vrátila okresnému súdu poverenie č. 5401 012694 s tým, že exekúcia sa skončila vymožením pohľadávky.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedených zistení a dňa doručenia sťažnosti sťažovateľov ústavnému súdu (13. júl 2009) pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že v časti, ktorou sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 10 C 22/1997, sp. zn. 10 C 23/1997, sp. zn. 10 C 75/1998, sp. zn. Nc 1324/02, sp. zn. D 1160/1987 a sp. zn. Er 678/2001, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 431/91, postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 327/02 a prípismi ministerstva spravodlivosti, najvyššieho súdu, Krajského súdu v Nitre, generálnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a okresnej prokuratúry označenými v I. časti tohto uznesenia, bola sťažnosť doručená zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto v tejto časti sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

2. K namietanému porušeniu práv sťažovateľov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 679/2001 (u exekútorky vedenej pod sp. zn. Ex 271/01)

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Ústavný súd zistil, že exekučná vec vedená okresným súdom pod sp. zn. Er 679/2001 (u exekútorke je vec vedená pod sp. zn. Ex 271/01) ešte nie je právoplatne skončená. Pohľadávka oprávneného je už uhradená, pričom označené exekučné konanie prebieha už iba na vymoženie trov exekúcie. Z uvedeného dôvodu sa ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti sústredil aj na posúdenie otázky, či táto nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa sťažovateľov postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Er 679/2001 malo dôjsť k porušeniu ich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd v rámci svojej konštantnej judikatúry zdôrazňuje, že podstata základného práva priznaného čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a že tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenie o súdnej ochrane vykonávajú. Účelom čl. 46 ods. 1 ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany a umožniť každému, aby sa stal po splnení predpokladov ustanovených zákonom účastníkom súdneho konania. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej

efektívne umožní (mal by umožniť) stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.

Takto vymedzený obsah základného práva na súdnu ochranu sa uplatňuje aj v nútenom výkone súdneho a iného rozhodnutia (I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02). Aj vo výkone rozhodnutia alebo v súdnej exekúcii sa musí každému zaručiť prístup k súdnej ochrane, ak splní predpoklady ustanovené zákonom.

Základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu ale nezaručuje právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno považovať za porušenie tohto základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá dôvod doň zasahovať (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 67/06).

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že okresný súd v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. Er 679/2001 priznal sťažovateľke práva účastníčky konania a rozhodoval o všetkých jej procesných návrhoch. Posledným rozhodnutím okresného súdu v tejto veci bolo uznesenie sp. zn. Er 679/2001 z 1. apríla 2004, ktorým okresný súd zamietol návrh povinnej na okamžité zastavenie exekúcie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6. apríla 2004. Vzhľadom na túto skutočnosť už ústavný súd nemohol toto uznesenie posudzovať z hľadiska kritérií čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože sťažnosť mu bola vo vzťahu k tomuto uzneseniu doručená zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. To isté platí aj o všetkých ďalších predchádzajúcich rozhodnutiach okresného súdu vydaných v tomto konaní a to aj v spojení s námietkami sťažovateľov smerujúcimi voči porušeniu základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a základného práva vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Navyše ústavný súd zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie nezistil žiadne relevantné dôvody, ktoré by signalizovali, že doterajšími priebežnými rozhodnutiami okresného súdu mohlo dôjsť k namietanému porušeniu označených základných práv

sťažovateľov, a to predovšetkým z toho dôvodu, že exekučný titul pre exekučné konanie vedené exekútkou pod sp. zn. Ex 271/01 a okresným súdom pod sp. zn. Er 679/2001 je už v danom štádiu tohto konania nespochybniteľný.

Za týchto okolností ústavnému súdu zostávalo posúdiť, či v konaní vedenom pod sp. zn. Er 679/2001 mohlo dôjsť k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zo sťažnosti vyplýva, že označené exekučné konanie bolo začaté ešte v roku 2001 a dosiaľ ešte nebolo právoplatne skončené. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že zrážky z dôchodku povinnej (sťažovateľky) sú vykonávané od roku 2003, pričom celková vymáhaná čiastka predstavovala sumu 43 144 Sk (z toho istina predstavovala sumu 18 762 Sk, úroky vypočítané ku dňu zaplatenia istiny predstavovali sumu 23 144 Sk, trovy súdneho konania sumu 768 Sk a poplatok za vydanie poverenia sumu 500 Sk). V súčasnosti sú vymáhané už len trovy exekúcie v sume 11 578,70 Sk vrátane dane z pridanej hodnoty.

Zrážky z dôchodku sťažovateľky boli vykonávané mesačne od roku 2003. Výška zrážanej sumy sa v priebehu exekúcie pohybovala v rozpätí od 1 138 Sk do 1 085 Sk, pričom v roku 2006 Sociálna poisťovňa zrážky nevykonala vôbec a vykonávanie zrážok obnovila až v roku 2007, keď čiastka predstavovala sumu 169 Sk mesačne. V súčasnosti výška mesačnej zrážky predstavuje sumu 15,11 €, keďže Sociálna poisťovňa môže zrážať z dôchodku sťažovateľky mesačne len zákonom ustanovenú maximálnu možnú sumu. Pri celkovej výške vymáhanej sumy 43 144 Sk (1 432 eur a 12 centov) nebolo možné dosiahnuť účel sledovaný exekučným konaním skôr. Z priloženej dokumentácie taktiež vyplýva, že okresný súd v namietanom konaní rozhodoval v primeranom čase o všetkých dosiaľ predložených procesných návrhoch účastníkov konania. Za týchto okolností ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 679/2001 mohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľov aj v časti namietajúcej porušenie ich

práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 679/2001 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. augusta 2009